

vanlige Udgifter, der komme paa § 27 paa Finantsloven. Jeg veed meget vel, at der stadig er tilbagevendende Udgifter foruden de absolut nye Anlæg.

Juul-Nyfensteen: Jeg turde minde det ærede Medlem om, at dette Things Flertal ved 2den Behandling ikke har vedtaget denne Bane som en lokal Bane, men netop for den gennemgaaende Trafik's Skyld, idet man mente, at den Bane, der for Dieblisset gaar fra Helsingør over Frederiksborg til Kjøbenhavn, ikke kan fyldestgøre de Krav, der stilles, naar vi faae et Dampfærganlæg ved Helsingør. Det var saa lidt en Lokalbane, som vel kan tænkes muligt, og hvis det havde været det, havde jeg sikkert ikke stillet mig saa velvillig til den, som jeg har gjort. Jeg tror, at det er et Krav, der er fuldt berettiget, at naar man stifter en saadan Forbindelse med en fremmed Magt, som man gjør ved en Dampfærgesforbindelse mellem Helsingør og Helsingborg, maa man give de Rejsende saa gunstige Vilkaar som muligt, naar de skulle kjøre videre her i Landet, hvis hele denne Foranstaltning overhovedet skal gjøre nogen Nytte. Vi have ganske vist glædet os over, at der ved Siden af den gennemgaaende Trafik kunde komme en stærk lokal Trafik, som kunde bringe Anlægget til at forrente sig, og det er en Bigrund til, at Flertallet saa stærkt interesserede sig for hele Sagen. En saadan Forrentning kunde derimod ikke ventes i de Egne, som det ærede Medlem spørmer saa meget for at faae lyfsaliggjorte med Baner; thi der er ingen gennemgaaende Trafik og kun en overmaade ringe lokal Trafik. Jeg har aldrig benegtet, at detovre i saadanne Egne kunde være meget herligt at faae Jngre i 6 Millioner, ijer hvis man kunde faae dem brugt til at stikke i sin egenomme; men hvad jeg benegter, det er, at Staten kunde faae Rente af Penge, som den satte i Anlæg i Egne, hvor det ikke kunde ventes, at Driften skulde blive betalt, endfige Kapitalen forrentet. — Det sidste Spørgsmaal, det ærede Medlem rorte ved, om § 5 i Lovforslaget, giver mig Anledning til at meddele, at et Forslag af et andet æret Medlem fra Helsingør (Tvede) om, at man skulde dele halvt, idet den halve Del af Udgiften skulde betales af Statskassen, den anden Halvdel optages ved Laan, aldeles ikke vandt nogen Tilslutning her i Salen, og Udvalget faae ingen Grund til at komme ind derpaa, idet man maatte finde det rimeligt, at man, naar man skrider til et Laan til en saadan nyttig Foranstaltning som den, disse Penge skulde bruges til, saa laaner dem alle.

Judenrigsministeren (Fingerslev): Ja, jeg skal fatte mig i al Northed. Jeg vil ligeoverfor det ærede 3die Medlem for 1ste Kred's (Th. Nielsen) blot bemærke, at jeg aldeles ikke tvivler paa, at der er Folk endnu, som ønske Koncession paa Anlægget fra Kungsted til Kjøbenhavn. Jeg tvivler heller ikke om, at det er den simpleste Sag af Verden at faae private Folk til at tage Koncession paa en Jernbane mellem Helsingør og Kjøbenhavn, den her foreslaaede Rystbane, og for saa vidt kan man let faae Jernbanen anlagt; men det ærede Medlem vil let se, at det vilde være en saadan Konkurrence med den bestaaende Statsbane og en saadan Urimelighed for Staten at lade denne fuldt rentable Bane gaa fra sig, at det ærede Medlem for Alvor dog vel ikke vilde have, at man skulde gaa hen at give en saadan Koncession. Jeg veed meget godt, at der af en tidligere Minister har været forelagt et Forslag om at give Koncession paa en Bane fra Klampenborg til Kungsted; men jeg sagde strax, da Bedkommende kom til mig, at efter som Sagen nu har udviklet sig og efter nærmere Overveielse, anser jeg det for rigtig, at Staten anlægger Banen ikke blot til Kungsted, men ogsaa videre. Jeg maa altsaa hævde, at det er en Sag, Staten maa tage i sin Haand. — Det var det ærede Medlems ene Indvending, den anden, vedrørende Laanet, vare vi jo ret udførlig inde paa ved anden Behandling. Jeg maa tillade mig at hævde, at naar man ikke har særlig Interesse i at tomme Statskassen og med Bold og Magt vil af med alle de Penge, vi have, er det meget naturligt, at man for den Slags Diemed som Jernbaner gennem Laan paalægger Fremtiden Noget af Byrden. Det er naturligt ved dette Anlæg, og det er ogsaa naturligt for de Anlæg, som det ærede Medlem særlig spørmer for, som netop komme Fremtiden til Gode og slet ikke kunne bære sig i Nutiden, og det kunde jo være, at det ærede Medlem noget lettere kunde faae nogle af disse Anlæg gennemførte, naar han enedes med mig om en Laaneparagraf.

Th. Nielsen: Den høitærede Minister tager feil, naar han mener, at jeg har særlig Interesse af at faae Statskassen tømt. Det er aldeles ikke Tilfældet. Nei, kunde vi komme til det Standpunkt, at der ikke blev brugt af Statskassens Penge, uden hvad Regjeringen og Rigsdagen enedes om, tror jeg, at Statskassen er nogenlunde vel forvaret, og saa vilde man ogsaa nok være rede til at staffe de Midler tilveie, der udfordres til ekstraordnære Foretagender. Jeg skal for Resten end hyderligere bemærke til den høit